

קבץ ללמוד משתף של 'הורים וילדים' לרגל החגיגות לציון 70 שנות נשיאותו של כבוד קדשת הרבי מליובאוויטש.

יוצא לאור על ידי אגף הורים וקהילה, של רשת חנוך חב"ד -
אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש בארץ הקודש

4

"באתי לגני"

שנת השבטים

משה שהיה השביעי - "וכל השביעי חביבין" - והוריד את השכינה למטה בארץ, בעת הקמת המשכן, ועל ידי כך "באתי לגני" - אחותי כלה, התגלה שוב החבור בין עם ישראל ובין העולם כולו לקדוש ברוך הוא.

נשיאתו של הדור השביעי

במאמר זה, שחלקים ממנו אמר הרבי מתוך בכי והתרגשות עצומה, באר הרבי את דברי המדרש, והוסיף שכתב שיהיה השביעי, דורו של משה רבנו, זכה להוריד את השכינה בחזרה לארץ, כך עלינו, הדור השביעי מאדמו"ר הזקן, מייסד חסידות חב"ד, להוריד את השכינה ולהביא את הגאולה לעולם בפעל ממש.

וכיצד עושים זאת? כשם שהמשכן היה עשוי מעצי שטים, ונחמינו וזרונם לברכה מבארים כי שטים הוא מלשון שטות, כך עלינו להתנהג באופן של 'שטות דקדשה' ולהתאמץ ולעשות מעל ומעבר לרגיל ולמקבל, בפרט בענין של אהבת ישראל ללא כל חשבונות אישיים.

וכאן פרט הרבי והביא דגמאות וספורים מכל אחד מרבותינו נשיאנו, אדמו"רי חב"ד, כיצד הם מסרו את עצמם עבור אהבת ישראל ליהודי אחר, גם זה שנמצא בדרגה רוחנית נמוכה ביותר, ובכך הם סללו לנו את הדרך, לנהוג באופן דומה.

לפרטם אלקות בעולם

כל זה מחבר אותנו לעבודה של ה'שלושים', שהולכים לכל מיני מקומות בקצוי תבל כדי לחבר יהודים להשם. זו ממש "הורדת השכינה למטה" וגם "מסירות נפש" על אהבת ישראל!

בזה אנו ממשיכים את עבודתו של הצדיק הראשון אברהם אבינו (ואדמו"ר הזקן). כפי שהרבי אומר במאמר:

"זה תובעים מכל אחד מאתנו שיגיעו שגור נמצאים בדור השביעי, שכל מעלת השביעי הוא שהוא שביעי לראשון, שהנהגת הראשון היה שלא חפש לעצמו כלום ואפלו לא מסירות נפש... ודגמת הנהגת אברהם אבינו שהוא הגיע

בשנה זו (תש"פ) אנו מציינים בתאריך י' שבט, את שנת השבעים להסתלקותו של הרבי הרי"צ, רבי יוסף יצחק שניאורסון (בשנת תש"י), ויום התחלת הנשיאות של חתנו, הרבי נשיא דורנו, רבי מנחם מענדל שניאורסון (בשנת תשי"א).

את קבלת הנשיאות פתח הרבי באמירת מאמר חסידות על הפסוק "באתי לגני אחותי כלה" (כבאר על המאמר האחרון שרשם הרבי הרי"צ לפני הסתלקותו), ובו הגדיר והתנה את התפקיד של הדור שלנו, להביא את הגאולה לעולם בפעל ממש.

שבט ריקני

המדרש מסביר, שהפסוק "באתי לגני" נאמר על יום הקמת המשכן. ביום זה חזר סוף סוף הקדוש ברוך הוא לשכן בגן, במקום העקרי והטבעי שלו.

בתחלת הבריאה, מסביר המדרש, האור של הקדוש ברוך הוא שרה בעולם, אך בעקבות חטא עץ הדעת "הסתלקה השכינה" - האור האלקי כבר לא שרה והאיר בעולם, אלא הסתלק לרקיע, וכך במשך הדורות הבאים שחטאו בשבעה חטאים כלליים (א. חטא אדם הראשון, ב. חטא קין, ג. חטא דור אנוש, ד. חטאי דור המבול, ה. חטא מגדל בבל, ו. חטאי אנשי סדום, ז. חטאי המצרים בימי אברהם), עלתה השכינה והסתלקה מרקיע לרקיע עד שהגיעה לרקיע השביעי, המרחק ביותר מן הארץ. העולם היה במצב חשוך ביותר, והאנשים היו מרחקים מהקדוש ברוך הוא.

כל השביעי חביבין

עד שבא אברהם אבינו והתחיל במעשיו הטובים לחבר בחזרה את העולם עם הקדוש ברוך הוא ולהפיץ את אמונת השם בעולם. בדור שלו, התחילה השכינה לרדת בחזרה מהרקיע השביעי לרקיע הששי, וכך עמדו בדורות הבאים שבעה צדיקים (א. אברהם, ב. יצחק, ג. יעקב, ד. לוי, ה. קהת, ו. עמרם, ז. משה) והורידו בחזרה את השכינה מרקיע לרקיע, עד שבא

מוקדש לזכות

ר' מנחם מענדל פנחס ורעייתו חנה שיחיו
וילדיהם שרה, יוסף יצחק, רבקה, יהודה אריה לייב,
אליהו חיים, חיה מושקא, דוד שיחיו בוסטומסקי
לאריכות ימים ושנים טובות ובריאות

הַרְבֵּי בִּאגְרָת לָרֵב מִיכָאֵל לִיפְסֶקֶר וְבִה מִנָּה אוֹתוֹ לְשָׁלִיחַ בְּמֶרֶקוֹ. מֵאֲזוּ וְעַד הַיּוֹם יֵצְאוּ אֲלֵפֵי שְׁלֹחִים לְכָל רִחְבֵּי תֵּבֵל, לִישׁוּם אֶת מִשְׁמַת דּוֹרֵנוּ, לְהִבְיֵא גְאֻלָּה לְעוֹלָם וּלְקֶרֶב כָּל יְהוּדֵי לְקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִתּוֹךְ אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל.

בְּעֶצֶם, שְׁלִיחוֹת זוֹ מְטַלֵּת עַל כָּל אֶחָד וְאַחַת מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֹט עֲלֵינוּ הַיְלָדִים, עֲבוּרֵנוּ יִסֵּד הַרְבֵּי אֶת אֲרֻגּוֹן 'צִבְאוֹת הַשָּׁם' - הַצָּבָא שֶׁתְּפַקִּידוֹ לְהִבְיֵא אֶת הַגְּאֻלָּה.

לָנוּ יֵשׁ אֶת הַכּוֹחַ לְהוֹסִיף בְּמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וּבִפְרֹט בְּאֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, וּבְכֹךְ לְהִבְיֵא אֶת הַגְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלֵמָה.

לְמִקּוֹמוֹת כְּאֵלוֹ שֵׁשׁ לֹא יָדְעוּ מֵאֲלָקוֹת, לֹא יָדְעוּ מִיְּהוּדוּת וְלֹא יָדְעוּ אֲפִלּוֹ אֶלֶף-בֵּית, וּבִהִיּוֹתוֹ שֵׁם הוּא הַנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּצַד וְ"אֵל תִּקְרָא וַיִּקְרָא, אֵלָּא וַיִּקְרָא" [=שֶׁהִקְרִיא וּפְרָסָם אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּפִי כָּל עוֹבֵר וְשׁוֹב].

כָּל יְהוּדֵי הוּא שְׁלִיחַ

לְמַעֲשֵׂה, אֶת מְפַעֵל הַשְּׁלִיחוֹת הַתְּחִיל הַרְבֵּי עוֹד לִפְנֵי קִבְלַת הַנְּשִׂאוֹת, וְעַם סִיּוֹם הַ'שְּׁבַע' עַל הַרְבֵּי הַרִּי"צ - בְּהַמְשָׁךְ לַשִּׁיחָה שְׁקִיָּים עִמּוֹ הַרִּי"צ בְּתִקְוָה שֶׁלִּפְנֵי הַהִסְתַּלְקוּת, פָּנָה

אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל שֶׁל רַבּוֹתֵינוּ נְשִׂאֵינוּ

סְפוּרִים הַמְבִטָּאִים אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל לֹא רִגְלִיהָ, כְּפִי שֶׁסֵּפֶר הַרְבֵּי בִקְצָרָה, בְּעֵת מֵאֲמַר קִבְלַת הַנְּשִׂאוֹת:

שָׂאֲצֵל כְּבוֹד קִדְשָׁת אֲדָמוֹ"ר מִהֵר"ש הָיָה הַזְּמַן יָקָר בְּמֵאוֹד, עַד שֶׁגַּם אֲמִירַת הַחֲסִידוֹת הָיָה בְּקִצּוֹר, וּבְזִמְנֵים יְדוּעִים הִנֵּה בְּשַׁעַה הַשְּׁמִינִית בִּבְקָר הָיָה כְּבֹר אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה, וּבְכָל זֹאת נִסְעָה נְסִיעָה רַחוּקָה וְשָׁהָה שֵׁם מְשֻׁךְ זְמַן בְּשִׁבְלֵי אֲבָרָה כו' (עַל מִנַּת לְהַחֲזִירוֹ בְּתִשּׁוּבָה).

כְּבוֹד קִדְשָׁת אֲדָמוֹ"ר הַפָּקֵן:

"הַפָּסִיק בְּתִפְלָתוֹ וְהִלֵּךְ וְקִצֵּץ עֲצִים וּבִשָּׁל מֶרֶק וְהֶאֱכִיל בְּעֶצְמוֹ לְיֹלָדָת, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הָיוּ אֲנָשִׁים שֵׁם בְּבֵית".

כְּבוֹד קִדְשָׁת אֲדָמוֹ"ר הַאֲמִצְעִי:

"נִכְנַס אֵלָיו אֶחָד ל'יְחִידוּת' וְהִתְאוּנוּ עַל הַעֲנִינִים שֶׁאֲבָרְכִים מִתְאוּנוּנִים עֲלֵיהֶם. וְגִלָּה אֲדָמוֹ"ר הָאֲמִצְעִי אֶת זְרוּעוֹ וְאָמַר לוֹ הֲלוֹא תִרְאֶה שֶׁצָּפַד עוֹרֵי עַל עֲצָמֵי וְכָל זֶה הוּא מִהַחֲטָאוֹת נְעוּרִים שֶׁלֶךְ" (=הוּא טָרַח וְהִתִּיחַס גַּם לְאֵלוֹ שֶׁלֹּא הִתְנַהֲגוּ כְּרֵאוּי, עַד שֶׁזֶּה הִשְׁפִּיעַ עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלוֹ).

כְּבוֹד קִדְשָׁת אֲדָמוֹ"ר ה'צִמַח צִדִּק':

"הִלֵּךְ קִדְם הַתְּפִלָּה לָלוֹת גִּמ"ח לְאִישׁ פְּשוּט שֶׁהָיָה נוֹגֵעַ לוֹ בְּפִרְנָסָתוֹ".

כְּבוֹד קִדְשָׁת אֲדָמוֹ"ר הַרֵש"ב נִשְׁמָתוֹ עָדָן:

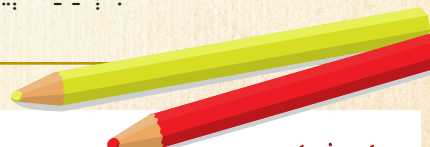
"בְּתַחֲלַת נְשִׂאוֹתוֹ, אֲשֶׁר גָּזְרוּ אֲזוּ גִזְרָה חֲדָשָׁה וְהָיָה צָרִיךְ לְנִסְעָה עַל דְּבַר זֶה לְמוֹסְקָבָה. וְאָמַר לוֹ אַחֲיוֹ הַגָּדוֹל הַרִי"צ אֶת נִשְׁמָתוֹ עָדָן, הַזְּמַן יָקָר אֲצִלָּה וְאֵין אֶתָּה יוֹדֵעַ הֵיטֵב שֶׁפֶת הַמִּדְיָנָה (הַרִי"צ אֶתָּה מְלַמֵּד בְּשִׁפּוֹת) וְגַם אֶתָּה צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ הַפְּרוּת, וְלִכְן אֶסַּע בְּעֵנֶיךָ זֶה כְּפִי הַנּוֹרְאוֹתִיךָ. אֲבָל כְּבוֹד קִדְשָׁת אֲדָמוֹ"ר נִשְׁמָתוֹ עָדָן לֹא הִסְכִּים עַל זֶה וְנִסְעָה בְּעֶצְמוֹ וְהֶצְלִיחַ".

כְּבוֹד קִדְשָׁת אֲדָמוֹ"ר הַרִי"צ:

"וְכֵן יִשְׁנֶם כְּמָה סְפוּרִים מְכֻבֹּד קִדְשָׁת מוֹרֵי וְחָמֵי אֲדָמוֹ"ר אוֹדוֹת הַשְּׁתַּדְּלוּתוֹ לַעֲשׂוֹת טוֹבָה וְאֲפִלּוֹ לְאִישׁ פְּרָטִי, בְּרוּחָנוּת אוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת. וְהַנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה, לֹא רַק הַגִּשְׁמִיּוֹת שֶׁלוֹ כִּי אִם גַּם הַרוּחָנוּת שֶׁלוֹ, אֵף שֶׁזֶּה שֶׁהָיָה מְטִיב עִמּוֹ הִנֵּה לֹא זֹו בְּלִבָּד שֶׁלֹּא הָיָה כָּלֵל בְּסוּג שֶׁל חֲבֵרָה בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת אֵלָּא שֶׁהָיָה שֶׁלֹּא בְּעֶרְפוֹ כָּלֵל..."

כְּבוֹד קִדְשָׁת אֲדָמוֹ"ר מִהֵר"ש:

"פַּעַם נִסְעָה בְּיָחִיד מִקוֹהֶרְאָרְט לְפָרִיז וְנִפְגַּשׁ שָׁם עִם אֲבָרָה אֶחָד וְאָמַר לוֹ: "אֲבָרָה, יֵין נִסְגָּה מְטִמָּטָם אֶת הַמוֹחַ וְהַלֵּב, הִיָּה יְהוּדִי. וְהִלֵּךְ הָאֲבָרָה לְבֵיתוֹ, וְלֹא שָׁקַט עַד שֶׁבָּא לְכְבוֹד קִדְשָׁת אֲדָמוֹ"ר מִהֵר"ש, חֲזָר בְּתִשּׁוּבָה וַיִּצְאָה מִמֶּנּוּ מִשְׁפַּחַת יִרְאִים וְחַרְדִּים. אֲשֶׁר יָדוּעַ

נְשִׂיָּה:

צִינוּ הַחֲלָטָה טוֹבָה בְּעֵנֶיךָ אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל שֶׁקִּבַּלְתֶּם לְכְבוֹד יו"ד שְׁבֹט:

.....

.....

בסיום הלימוד יש לשלוח הודעת טקסט למערכת המבצע הארצית, עם פרטי המשפחה ותשובת החידה:

משפחת: (...) מוסדות חינוך חב"ד
ב: (...) תשובתנו לחידה השבועית: (...)

מספר המערכת:

054-9781955